

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/84/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620010086
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3620010086.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému G. R., pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d/, § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 4 Trestného zákona, prejednal na verejnom zasadnutí dňa 3. septembra 2020 odvolania obžalovaného a prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske podané v neprospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 1. júla 2020, sp. zn. 1T/35/2020 a takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods.1 písm.d), písm.e), ods.3 Tr.por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por. sa

obžalovaný G. R., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom D., T. XXXX/XX, t. č. vo väzbe v ÚVV Ilava,

o d s u d z u j e :

Podľa § 194 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

II. Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného G. R. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 1. júla 2020, sp. zn. 1T/35/2020 bol obžalovaný G. R. uznaný vinným zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d/, § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 4 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 23.03.2020 v čase okolo 15:30 hod. v Obci G. Z., okr. D. vo víkendovom dome č. XX/XX, ktorého vlastníckmi sú otec obžalovaného poškodený F. R. a matka obžalovaného poškodená G. R., po tom ako v tomto dome rozbil dvere špajze a poškodený - otec F. R. ho z toho dôvodu vyzval, aby opustil predmetnú nehnuteľnosť výzvu svojho otca F. R. nerešpektoval a v nehnuteľnosti ďalej bez jeho súhlasu zotrval, hoci k uvedenej nehnuteľnosti nemá žiadne vlastnícke právo a zároveň voči poškodenému použil fyzické násilie tak, že poškodeného chytil rukami pod krk so slovami, „ja som tu šéf, ty pôjdeš odtiaľto“, začal ho

škrtiť, triasť poškodeným zo strany na stranu a takto poškodeného vytlačil von z nehnuteľnosti na dvor, kde naďalej spolu zápasili a následne spadli na zem na trávu, kde obžalovaný poškodeného F. R. udel päťou ruky najmenej trikrát do oblasti pravého ucha a tiež mu tlačil laktom ruky na oblasť krku, pričom uvedeným konaním obžalovaný porušil domovú slobodu F. R. a jeho manželky G. R..

Bol za to odsúdený podľa § 194 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 1, § 39 ods. 3 písm. e/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona okresný súd obžalovaného pre výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona mu uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho včas podanými odvolaniami napadli obžalovaný G. R. pre nesprávnosť výrokov o vine a treste a prokurátor v neprospech obžalovaného pre nesprávnosť výrokov o uloženom treste.

Obžalovaný G. R. v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu poukázal na to, že okresný súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že vina mu mala byť nad všetky pochybnosti preukázaná vykonaným dokazovaním, najmä výsluchmi poškodeného F. R. a svedka G. W.. On v celom rozsahu popiera svoju vinu s tým, že skutok tak, ako je špecifikovaný v skutkovej vete obžaloby sa nestal. Obvinenie zo strany jeho otca, poškodeného F. R. je vykonštruované za účelom pozbavenia jeho osobnej slobody a tým zamedzenia prístupu k omamným látkam. Jeho starší brat pred piatimi rokmi zomrel na predávkovanie a otec má obavu, aby tak nedopadol aj on, keďže doterajšie pokusy zbaviť sa závislosti u neho neboli úspešné. Približne týždeň pred 23.03.2020 prišiel za ním otec do R., kde sa prechodne zdržoval a proti jeho vôli ho odviezol do D., na adresu T. XXXX/XX. Po asi troch dňoch ho premiestnil na svoju chalupu do G. Z., ku ktorej nemá ani vlastnícke ani užívacie právo. Má vážne podozrenie, že to urobil presne za účelom vymysleného obvinenia jeho osoby, keďže na adrese T. XXXX/XX, D. má trvalé bydlisko a teda sa tam nemohol dopustiť trestného činu porušovania domovej slobody. Je pravdou, že dňa 23.03.2020 po príchode otca do G. Z. došlo medzi nimi k slovnej a neskôr aj fyzickej potýčke, ktorú vyprovokoval otec tým spôsobom, že do neho neustále slovne vyskakoval a vyhrážal sa mu, že ho zavesí na strom. V tom čase mal silné abstinenčné príznaky a potreboval kľud. Popiera, že by ho otec vyzval na opustenie nehnuteľnosti a tiež popiera, že by on otca udel päťou do hlavy. Čo sa týka svedka G. W., tento vo svojej prvej výpovedi dňa 23.03.2020 ani náznakom nespomenul, že by ho otec vyzval na opustenie nehnuteľnosti. Vypovedal, že počul, ako mu otec dohovára v zmysle, že či ho má doma žiť za to čo povyvádzal, že čo to v živote robí. Na hlavnom pojednávaní vypovedal, že konflikt sledoval zo vzdialenosti približne 8 až 9 metrov, pričom na miesto prišiel až bezprostredne pred fyzickým konfliktom a vtedy počul, že ho otec vyzval na opustenie domu. Táto časť výpovede však nekorešponduje s výpoveďou jeho otca, poškodeného F. R., ktorý vypovedal, že na opustenie domu ho vyzval asi 3 až 5 minút pred fyzickým konfliktom teda v čase, keď sa tam svedok W. ešte nenachádzal. Z vykonaného dokazovania nie je možné nad všetky pochybnosti dospieť k záveru, že sa stal skutok, ktorý mu je v obžalobe kladený za vinu. Pre prípad, že by sa odvolací súd stotožnil so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu a ustálil jeho vinu, má za to, že uložený trest vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a na jeho pomery, aj napriek tomu, že bol ukladaný pod dolnú hranicu trestu ustanoveného v § 194 ods. 3, je neprimerane prísny. Uvedomuje si, že je závislý od opiátov, pričom táto okolnosť je jedinou príčinou jeho konania. Pre naplnenie účelu trestu najmä z hľadiska individuálnej prevencie je dôležité, aby sa podrobil ochrannému liečeniu v zmysle záverov znaleckého posudku znalca MUDr. E.. Úspešné absolvovanie liečenia, bez potreby ukladať mu nepodmienečný trest, je dostatočnou zárukou, aby sa jeho konanie, ktoré mu je v obžalobe kladené za vinu, v budúcnosti neopakovalo. Vzhľadom na uvedené preto žiada, aby Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil a vo veci v zmysle ust. § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozsudkom rozhodol tak, že ho spod obžaloby oslobodí v zmysle § 285 písm. a) Trestného poriadku, eventuálne aby napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil a vo veci v zmysle ust. § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozsudkom rozhodol tak, že ho uzná vinným v zmysle podanej obžaloby, uloží mu podľa § 194 ods. 3 Trestného zákona za použitia § 39 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody, výkon ktorého mu podmienečne odloží na primeranú skúšobnú dobu a nariadi mu ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania podaného v neprospech obžalovaného namietal správnosť napadnutého rozsudku vo výroku o treste v neprospech obžalovaného, nakoľko aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1, § 39 ods. 3 písm. e/ Tr. zákona považoval za nedôvodnú. Výrok o treste predmetného rozsudku považuje za nesprávny, nakoľko uložený trest je neprimerane nízky a v rozpore so zásadami ukladania trestov a tiež nakoľko aplikácia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona nie je dôvodná. Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona má trest zabezpečiť ochranu pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zákona súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom. V prípade aplikácie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona u obžalovaného ide o mimoriadne zníženie trestu, teda okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a, ktoré majú odôvodniť zníženie trestu, musia byť skutočne mimoriadne, nie bežné okolnosti alebo pomery, resp. okolnosti, ktoré už boli zohľadnené ako poľahčujúce okolnosti. Za pomery páchatel'a odôvodňujúce postup podľa tohto ustanovenia možno považovať viac významných poľahčujúcich okolností pri nedostatku prirážajúcich okolností, vážnu chorobu páchatel'a, závislosť mnohopočetnej rodiny páchatel'a od jeho zárobku, stav zníženej príčetnosti páchatel'a, ak nie je možný iný zákonný postup, starostlivosť páchatel'a o väčší počet osôb na neho odkázaných a pod., avšak žiadna z uvedených skutočností sa v danom prípade nevyskytuje. Okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a môžu odôvodniť aplikáciu § 39 len za predpokladu, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania. Neboli zistené také okolnosti prípadu, alebo závažné pomery páchatel'a, ktoré by odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Súd pri určovaní výmery trestu dostatočne nezohľadnil spôsob spáchania činu a jeho následok, nakoľko obžalovaný sa predmetného skutku dopustil s použitím násillia a zároveň voči blízkej osobe - svojmu otcovi. Okolnosť na ktorú poukazuje súd, že znalec MUDr. E. u obžalovaného konštatoval závislosť od opiátov ako i abúzus marihuany bez psychosomatickej závislosti je irelevantná s prihliadnutím k záverom predmetného posudku, kde znalec konštatuje, že v čase spáchania predmetného činu obžalovaný vedel rozpoznať protiprávnosť svojho konania a jeho schopnosť ovládať svoje konanie bola iba forenzne nevýznamné znížená v dôsledku intenzívnej abstinencnej symptomatiky z odňatia návykových látok. Z uvedených dôvodov uložený trest nezodpovedá všetkým hľadiskám rozhodným pre ukladanie trestov, keďže so zreteľom na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy je výmera uloženého trestu príliš mierna. Takýto trest nemôže v žiadnom prípade pozitívne pôsobiť na obžalovaného tak, aby v budúcnosti viedol riadny život a použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona v uvedenom prípade považuje za nedôvodné. Uložený trest sa vzhľadom na uvedené ani voči ostatným členom spoločnosti neprejavuje ako prvok generálnej prevencie. Nie je spôsobilý pôsobiť tak, aby ostatných členov spoločnosti odradil od páchania trestných činov. Takýto trest nemôže dostatočne vyjadrovať ani morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Z týchto dôvodov navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/35/2020 zo dňa 01.07.2020, vo výroku o treste u obžalovaného G. R. a aby mu v zmysle ustanovenia § 322 ods. 3 Tr. poriadku podľa § 194 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby so zaradením obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní obžalovaného a prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaných odvolaní, ktoré mu spolu so spisom boli predložené dňa 3. augusta 2020, na verejnom zasadnutí, ktoré vykonal dňa 3. septembra 2020, postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť odvolaniami napadnutých výrokov rozsudku, t. j. výrokov o vine a treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že čiastočne dôvodné je len odvolanie prokurátora podané v neprospech obžalovaného a naproti tomu odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel nielen o výpovede obžalovaného G. R. z hlavného pojednávania i z prípravného konania, ale predovšetkým o svedecké výpovede poškodeného F. R. a svedka G. W., ako aj o listinné dôkazy a z nich predovšetkým zápisnicu o obhliadke miesta činu s fotodokumentáciou, závery znaleckého posudku MUDr. H. E., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, zápisy o dychovej skúške, výpis z katastra nehnuteľností, na ktoré v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne poukázal. Svoje skutkové zistenia vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovaného G. R., pretože boli v rozpore s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi, z nich najmä s už uvedenými svedeckými výpoveďami a listinnými dôkazmi. Z uvedených dôkazov, napriek popierajúcim výpoveďami obžalovaného, bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný dňa 23.03.2020 v čase okolo 15:30 hod. v obci G. Z., okr. D. vo víkendovom dome č. XX/XX, ktorého vlastníkami sú otec obžalovaného poškodený F. R. a matka obžalovaného poškodená G. R., po tom ako v tomto dome rozbil dvere špajze a poškodený - otec F. R. - ho z toho dôvodu vyzval, aby opustil predmetnú nehnuteľnosť výzvu svojho otca F. R. nerešpektoval a v nehnuteľnosti ďalej bez jeho súhlasu zotrval, hoci k uvedenej nehnuteľnosti nemá žiadne vlastnícke právo a zároveň voči poškodenému použil fyzické násilie tak, že poškodeného chytil rukami pod krk so slovami, „ja som tu šéf, ty pôjdeš odtiaľto“, začal ho škrtiť, triasť poškodeným zo strany na stranu a takto poškodeného vytlačil von z nehnuteľnosti na dvor, kde naďalej spolu zápasili a následne spadli na zem na trávu, kde obžalovaný poškodeného F. R. udrel päťou ruky najmenej trikrát do oblasti pravého ucha a tiež mu tlačil lakťom ruky na oblasť krku. Odvolací súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako okresný súd, pretože dôkazy, ktoré vykonal okresný súd, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku a o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktoré jednoznačne a nepochybne usvedčujú obžalovaného G. R. zo spáchania žalovaného skutku uvedeného vo výroku napadnutého rozsudku. Odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a na ne nadväzujúcim právnym záverom ohľadne nesprávneho právneho posúdenia konania obžalovaného nepovažoval preto za dôvodné a neakceptoval ich.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu súd prvého stupňa nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného G. R. uvedeného vo výroku napadnutého rozsudku ako zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d/, § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 4 Trestného zákona, pretože - ako to správne uviedol aj súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku - obžalovaný svojím preukázaným konaním neoprávnene zotrval v obydľí iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím a čin spáchal voči chránenej osobe - blízkej osobe - príbuznému v priamom pokolení. Odvolací súd, vzhľadom na uvedené dôvody, dospel preto nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako súd prvého stupňa, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku a ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného nepovažoval za opodstatnené.

Súd prvého stupňa však pochybil pri určení druhu trestu, jeho výmery a spôsobu jeho výkonu. Obžalovanému totiž v rozpore so zákonom uložil podľa § 194 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 1, § 39 ods. 3 písm. e/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov nepodmienečne a podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona ho na výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, hoci na taký postup neboli splnené zákonné podmienky. Prokurátor v podanom odvolaní dôvodne poukázal na to, že okolnosti prípadu a pomery páchatel'a môžu odôvodniť aplikáciu § 39 len za predpokladu, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania. U obžalovaného však neboli zistené žiadne také okolnosti prípadu, alebo závažné pomery páchatel'a, ktoré by odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Krajský súd sa v uvedenom smere stotožnil s odvolaním prokurátora, nakoľko výmera uloženého trestu okresným súdom je príliš mierna. Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd na podklade dôvodne podaného odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného zrušil podľa § 321 ods.1 písm. d), písm.e), ods.3 Tr.por. napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a pochybenie súdu prvého stupňa napravil

sám postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. tak, že obžalovanému G. R. podľa § 194 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby vo výmere 3 (tri) roky, na výkon ktorého obžalovaného podľa § 48 ods.2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Takto stanovený trest odňatia slobody podľa odvolacieho súdu zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1 a 4 Tr. zák., konkrétnej miere závažnosti spáchaného trestného činu vyplývajúcej z jeho povahy, zo spôsobu spáchania, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti pritom správne zistené neboli, ako aj pomerom obžalovaného a možnostiam jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je súčasne dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou (výrok pod bodom I. tohto rozsudku).

Výrok o uložení ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou obžalovanému G. R. v napadnutom rozsudku má svoje opodstatnenie v § 73 ods.2 písm.d) Trestného zákona, preto týmto rozsudkom zostal nedotknutý.

Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov, na podklade ktorých odvolací súd rozhodol v neprospech obžalovaného, je zrejmé, že odvolacie námietky obžalovaného G. R. nepovažoval za opodstatnené, nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výrokoch o vine a treste v prospech obžalovaného na podklade ním podaného odvolania a preto odvolanie obžalovaného G. R. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol (výrok pod bodom II. tohto rozsudku).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.